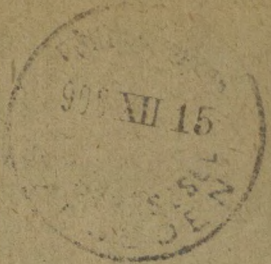

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Égész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Karácsonyi iparpártolás.

A magyar ipar pártolása céljából szervezkedjék az egész társadalom, még pedig községenként! Minden faluban a pap, tanító, jegyző, földesur hívja össze a népet a község házába, magyarázza meg ott az iparpártolás országos jelentőségét és vegye rá a közönséget, hogy karácsonyi ajándékul csakis magyar gyártmányt vásároljon. Hogy melyek és hol kaphatók e honi tárgyak, erre nézve már van biztos kalauzunk.

Több évi sürgetésünkre és az illetékesek fölszólalására a kormány 50 ezer példányban kiadta a Hazai iparbeszerzési források című könyvet. E cimtár 50.000 olyan ipari készítményt sorol fel az előállító pontos címével, amely kizáróan Magyarországon készül.

E munkában a vas, fém, gép, kő, föld, agyag, üveg, fa, csont, bőr, fonó, szövő, papír, ruházati élelmezési stb. iparágak cikkei mind megtalálhatók.

Tehát ki-ki kedvére válogathat.

Városban még könnyebb a szervezkedés. Itt a művelt középosztályra vár a feladat. A vezetőkörök tartsanak sürgősen gyűlést s az időpazarló formások mellőzésével állapítsák meg a részletes teendőket.

Ez akciónak igen nagy a jelentő-

sége. Senki sem hiszi, mennyi pénz vándorol ki tőlünk karácsony előtt. Tegyük csak egy kis számítást. Magyarország huszmillió lakosából tíz millió többszörösen ad, és kap ajándékot. Tegyük föl, hogy minden ajándék csak egy koronába kerül. Ha most a tíz millióból mindenki csak öt egyének ad és ugyanannyitól kap ajándékot, akkor is kerek százmillió koronára rug a karácsonyi ajándékok értéke.

E száz milliót részben a magyar iparnak juttathatnánk, ha meg volna bennünk a külföld fölhánytorgatta sovénizmus. Így azonban e temérdek pénzzel is a külföldet gazdagítjuk, mint a Rákóczy- és Kossuth-ünnepek alkalmával, amikor milliókat adtunk gyertyáért, koszorúért és szalagért.

Itt az idő, hogy a szomorú helyzetet változtassunk. Értsük meg egymást. A magyar ipar támogatása nem iparos érdek, hanem országos ügy. Ez az üdvös mozgalom azonban a vagyonos osztály, nép, az ifjuság és a nők bevonása nélkül nem sokat ér. A szegény intelligens osztály eddig is megtette e téren való kötelességét. A milliókat azonban a vagyonos polgárság, a mágnásság és a nagyszámu nép osztja. Ezeket kell megnyernünk országos szervezkedéssel.

De vajjon érdemes-e iparunk e

nagyfoku támogatásra? Erre hazafiaság nélkül is igennel felelhetünk. A mi századokon át elhanyagolt és sanyargatott iparunk mégis csodát művelt. Az 1900. évi párisi világkiállításon a versenyző negyven állam között az osztrák ipart messzire elhagyva az ötödik helyre küzdötte fel magát s ezernegyszázharminc kitüntetésben részesült. Az 1906. évi milánói kiállításon szintén óriási feltűnést keltett. Igaz ugyan, hogy iparosaink ellen is több jogos panasz hallatszik, de ne feledjük, hogy mestereinknek Ausztriával, a szociálmussal és sok társadalmi előtéttel kell küzdeniök.

Ha e bajokon segítünk, minden jóra fordul. Mig ez az idő be nem következik, az átmeneti időben legyünk elnézők. Aki csak akkor szándékozik magyar cikket vásárolni, amikor az tökéletes lesz, az megvonja iparunktól a fejlődés lehetőségét.

Szervezkedjünk, országosan rendezzünk karácsonyi magyar bazárokat s a Hazai Ipari Beszerzési Források alapján a boltokban csakis honi tárgyakat vásároljunk.

Ajándék a figyelem, a szeretet jele. Ennek kifejezésére alkalmas bármely csinos honi tárgy. A karácsonyi ajándékok százmillióját így menthetők meg a magunk számára.

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

↳ mérsékelt kamatláb mellett nyújtott váltó-, kötvény-, ↳

jelzálog- és hosszú lejáratu törlesztéses kölcsöneit.

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet.

—45

Az Igazgatóság.

TARCA.

A MENEDÉKHÁZ.

Irta: Sas Ede.

A polgármester ur fejjesztés terhe mellett adta ki a parancsot a hajdujának, hogy lélek az ajtón se be, se ki. Nagy munkában volt, sietett. Nem lángostort font ugyan, hanem ellenkezőleg, virágos füzért: ékes szónoklatot a legköltőibb szóvirágokból. Sietnie is kellett, mert körmére égett a dolog: holnap már fölvirrad a dicső nap hajnala, amikor leleplezik a város egyik legérdemesebb fiának arcaképét. A néhai nagy jötevőt, aki elaggott és elszegényedett polgárok számára menedékházat létesített. Hogyne lelkesítette volna ez a pompás tárgy a polgármester urat? Most tartotta a remekül sikerült emlékbeszédből a főpróbát. Szem nem marad szárazon, — mint ahogy az ünnepi lakomán

nem marad szárazon gége — mikor ő e megrázó szavakat elmondja:

— Annál inkább kötelességünk volt, tisztelt ünneplő gyülekezet, az aranyzivű emberbarát emléket megörökíteni, mert hiszen tudvalevőleg sirjához sem zárandokolhat el a hálás kegyelet. A nagy jötevő, aki ezek könyeit letörülte, maga sem volt boldog. Elkeseredve el-, kibujdosott szülőtte földéről és azt sem tudjuk, az idegen föld takarja-e testét, vagy pedig az Óceán hullámai zúgnak felette . . .

A polgármesternek itt eszébe jutott, hogy pompásan illenek a nagy jötevőről azt mondani, hogy tüzes szekér ragadta az égbe, akár Illés prófétát. Igen ám, de akkor hogy emlegetheti az Óceán hullámai? Mi lesz a hullámokkal? Egyszerűen törölje el a beszédből az egész Óceánt? Illés próféta is nagyon tetszett neki, meg a hullámok is. Miért is nem ragadta Illés prófétát a tüzes szekér a tengerbe?

E pillanatban belépett a szobába a hajdu. Reszketett az ártatlan, mint három miskolci

kocsonya. A polgármester ur pedig oly mennydörgő hanggal riadt rá, hogy megrendült belé a városháza:

— Hogy mersz háborgatni, te gézengúz, mi?

— Instálom alásan, egy öreg ember ácsorog itt már egy órája. Nem bírom elkergetni. Azt mondja, sürgős ügyben, okvetlen beszélni kell a polgármester urral.

— Miféle sürgős ügyben? Csak nem valami sikkasztást akar leleplezni? No hát, essünk át rajta. Bocsásd be.

A polgármester még félelmesebbre pödörte a bajuszát, hogy méltóképpen fogadja a csendhábortót. Töprödött, ősz emberke somfordált be az ajtón, akinek az arcára azonban vidám mosolygás ült, amikor a város ura elé lépett:

— Alászolgája, nagyságos uram. Bizony már meg sem ismer. En vagyok, Csabaházi Alajos.

A polgármester nem akart hinni a fülének.

— Kicsoda?

— Csabaházi Alajos. Persze, persze. Nem

Társadalmunk bajai.

II.

A családi életnek ma már nincs meg az a tisztasága, mi azt hajdan oly erőssé tette. A családtagok előtt ma már idegen az a tisztelet is, amelylyel hajdan a gyermek a szülő, az ifjabb az idősebb iránt viseltetett. A pátriárkális égi világ, midőn az agg apa szava még igaz, szent volt — régen letűnt.

Ma a serdülő gyermek okosabb a szülőnél, mert több iskolát járt. Pedig a nagy élet okos tapasztalatai nagyobb és erősebb ismereteket adnak, mint az iskola; élettapasztalatok több okosságot nyújtanak, mint sok ezer betű.

Rég letűnt mondás az: tiszteld az öreget! Igaz, hogy most talán az öregek is mások, mint voltak hajdan!

Ha pedig a családban hiányzik az egymás iránti tisztelet és becsülés, hiányzik ott a tekintély is, mely a megtévedőt helyes utra, jó irányra terelje. Ahol pedig nincs tekintély, nincs ott se erkölcsi tisztaság, se erkölcsi méltóság. Ma már a családban nem vétek az, ami hajdan pellengérezett bűn volt; ma már a családanya nagyon sokszor maga veti meg ártatlan leányának a fertelem nyoszolyáját!

Vallástalanság, hitetlenség jellemzi a mai kor gyermekét. A templom ma már nem istenháza, hol a bűnök levezeklésére hajt fejet és térdet a nyomorult ember, hanem nagyon sokszor csak találkozó helye a ledérségnek hol a hiúság és erkölcstelenség árulja kendőzött bajait.

A pap szava ma már nem intő vagy elrettentő szózat, hogy féljenek a bűnök elkövetésétől. Elhangzó szó ez a pusztában, melyet meg sem hallgatnak, de meg sem értenek. Mert a mai kor embere nem is akarja, de nem is tudja már felemelni az ő szívé, lelkét a mindenek urához.

Megbüntetem az apáknak vétkeit a fiakban harmad- és negyediziglen! Valóban vétke apáknak bűnös ivadéka ez a mai

csoda, ha nem ismer. Hiszen akkor még kis fiú volt, amikor én innen elszakadtam. Engem meg azóta nemcsak az idő, de a nyomoruság is ugyancsak megvéntett.

A polgármester még mindig a fejét csóválta.

— Maga volna Csabaházi Alajos, aki állítólag befelelt a tengerbe?

— Hisz ha befeleltam volna! Akkor már tul volnék minden bajon. De kievíckéltem a szárazra.

— Tehát ön e nagy jótévő? Aki a szegények házáat alapította?

Az öregecske felsohajtott:

— Igen, a szegények háza! Hisz ép abban járok a nagyságos urnál. Mi tagadás: vén létemre nem tudom árva fejemet hova lehajtani. Föl akarom magam vétetni a menházba.

A polgármester erre még jobban elkezdte csóválgatni a fejét. Hümmögött. Köhögött.

— A menházba? No, az bajos lesz. Az igazán bajos lesz.

— Már miért lenne bajos?

— Mert a létszám be van töltve.

— Hát dobjanak ki valakit.

— Az nem megy. Az éppenséggel nem megy. Tudja, öreg ur: csupa protekciós szegények vannak ottan. Nagy urak pártfogoltjai. Az egyik érdekében maga a miniszter irt nekem meleghangu levelet.

— Hát ne dobjanak ki senkit, hanem vegyenek hozzájuk engem is.

A polgármester már kezdett türelmetlenkedni.

— Ugyan, az isten szerelméért. Maga azt hiszi, hogy ez olyan egyszerű dolog? Hisz önnek kell legjobban tudnia, hogy az

korszak, mely bűnhődik az ő vétkeiért a saját romlásával.

Tiszteletlenség és nagyravágyás a mai kor nemzedékének jellemző tulajdonsága! És a tiszteletlenség megnyilvánul a magán- és közéletben, bent a családban és a társadalomban. Tiszteletlen a mai nép előjáróival szemben és erkölcsi vezetőivel szemben is.

A régi ember az ő erkölcsi érzékében és tisztult felfogásában gyökerező tiszteletnek már avval is kifejezést adott, hogy kalaplevéve tért ki az előtt, ki városának, községének, szellemi és erkölcsi életének vezetőségéhez tartozott, mintegy kifejezést adván ezáltal is annak: megbecsülöm benned azt, amivel több a tudásod, bölcsőbb a gondolkozásod s a mivel hasznára vagy a köznek és így nekem is. Ma pedig még hetykébben vágja pipáját agyarára a tudatlan suhanc, ha előljáróját látja közeledni s nemhogy kalapot emelne, de szeme közé fujja a füstöt a kitérő városatyának. Ebben látván az egyenlőség nagy eszméjének egyik megtestesülését.

Pedig aki mást megbecsül, magát becsüli meg!

Egy rövid cikkecske keretében lehetetlen kiterjeszkedni mindazon jelenségekre, melyek népünk anyagi és különösen erkölcsi hanyatlását jellemzik. Csak vázlatosan érinthetünk egyes karakterisztikumokat, amelyekből megdöbbenéssel és fájdalommal telt sajnálattal észleljük, hogy mennyire veszendőben van az erkölcs, a régi magyar jellemzőségi és becsületes józanság a népben, amely előtt Isten, haza, nemzet majdnem ismeretlen fogalmak!

Ennek az általános kórnak pedig nem megvetés vagy megtorlás az ellenszere, hanem a gyógyítás.

Hasson közre ezen hosszadalmas és lassu kura alkalmazásában a család, az iskola, az állam és mindenek felett a művelt társadalom. A baj mélyen gyökerezik, orvoslásához hozzá kell fogni minél előbb; inkább ma, mint holnap.

Mert a halogatás csak még korhadtabbá teszi népeink erkölcsi állapotát és súlyosítja

alapító úgy rendelkezett, hogy a menházban 12 szegényt ápoljanak.

— De hisz én vagyok az alapító. Tehát ezennel úgy rendelkezem, hogy tartsanak el tizenhármát.

A város feje bajuszát tépte mérgében.

— Teringettél! Az se megy oly könnyen. Akkor elébb meg kell változtatni az alapító oklevelét. Azt be kell terjeszteni a közgyűlésnek. Föl kell küldeni a minisztériumnak. De meg, ha ezt meg is teszi: alig hiszem, hogy pénzt adhatna az újabb alapítványi helyre. Már pedig a mostani tőkéből 12 embernél többnek az eltartására nem futja.

Erre már az öregecske is elkezdett toporzékolni.

— No, de hát az mégis disznóság, hogy én ne tudjak bejutni a szegények házába, amit ön magam alapítottam!

Több se kellett a polgármesternek. Már erre ő is kijött a sodrából:

— Micsoda? Még magának áll följebb? Bolonddá tart mindnyájunkat a halála hírével, aztán ilyen zürzavart csinál a föltámadásával! És még gorombáskodik! Azt mondom az urnak, hogy viselje magát tisztességesen, különben meggyűlik velem a baja! Nézze meg az ember! Mennyit fáradtam az emlékbeszéd elkészítésével, amit az arcképe leleplezésén akartam elmondani. Aztán most tessék, — csinálhatok az egészről fidibuszt.

Azzal fogta a drága kéziratot és úgy vágta a papirkosárba, hogy csak úgy csattant.

Az öreg ur pillán a megatottság könnyei csillogtak fenn:

— Emlékbeszédet méltóztatott rólam csinálni?

a betegséget. A lejtőn haladó népet meg kell állítanunk, a tátongó sebeket gyógyítani kell azoknak, akiknek az kötelességévé tétetett.

Avagy talán nincs már gyógyír Gilcádban?

Ujdonságok.

— **Pusztaszeri vadászat.** Rég nem volt oly mozgalmas élet a pusztaszeri örgrófi kastélyban, mint mostanság van. Folytak a legmesszebb-menő előkészületek, a vadászvendégek fogadására. A magasrangu vendégek legkiválóbbja Ferenc Ferdinánd trónörökös lesz, akinek lerándulása immár egészen biztos, mert a mindszenti küldöttség tagjai az örgróf úrnak saját ajkairól hallhatták. — A kastélynál már többször megfordultaknál föltűnt, hogy ez alkalommal az eddigi egy zászlótartó helyett hármát láttak. Kettő mostanában készülhetett. Bizonyára oly célból, hogy a legelőkelőbb vendég színe is az oromra kerülhessen. Meg is kombinálták magyarjaink a három zászló színét, nevezetesen: a trónörökösét, az örgrófét és — a trikolórt. Pillanatnyilag valószínűleg érinteni fogja a nézők sovíniszta érzelmét az itt ritkaság számba menő fekete-sárga zászló, de másik pillanatban meg kell vele barátkozni minden helyesen gondolkodónak, mert hisz a tisztelet kifejezésében éppen különösen őszintének kell mindnyájunknak lenni, tehát magyar földön sem lehet a lojalitás kellekeit megtagadni. A főúri vendégek legnagyobb része vasárnap este fog megérkezni a pusztaszeri kastélyba, a trónörökös azonban az éjjeli vonattal érkezvén Kistelekre, külön kocsijában fogja az éjjel a vasúti állomáson tölteni és csak hétfőn reggel érkezik a vadász-kastélyhoz. Az első napi vadá-

— De még milyet! Az ünneplő közönség oda lett volna az elragadtatástól. Most ennek persze vége!

Csabaházi bácsi a szemét törölgette:

— Megálljon csak, polgármester ur. Hátha meg tudnánk egyezni! Velem lehet beszélni. Van nekem valami rokonom az Isten háta mögött. Nem akartam terhére esni, de Isten neki, elmegyek hozzá, ha már a szegények házába lehetetlen bejutnom. Csak az utiköltésémet tessék megtéríteni. Azt a gyönyörű emlékbeszédet pedig csak tessék megtartani.

A polgármester elérzékenyedett. Nem hiába magasztalta hát ő szónoklatában a nagy jótévő aranyos szívé! Előzékenyen húzott elő bugyellárisából egy nagyobb fajta bankót:

— Fogja, kedves barátom! Maga igazán derék ember. Hanem tudja mit: ne utazék el mindjárt. Jőjjön el az arcképe leleplezésére. Csak arra vigyázzon, hogy el ne árulja magát!

*

Ugy is történt. A nagy jótévő arcképe fényes közönség jelenlétében adták át a halhatatlanságnak. A polgármester egyik legnagyobb szónoki diadalát aratta. Legjobban meghatotta az ékes szónoklat azt a kis, öreg embert, aki a terem sarkában nem győzte nagy, tarka kendőjét a szeméhez emelgetni és kis híjja, hogy fel nem kiáltott:

— Én vagyok az a nagy ember! Vegyenek fel a szegényházba, amit megalapítottam! De hát belátta, hogy ez lehetetlen. Ha már elfoglalták előle minden zugát a protekciós szegények! . . .

szat a hantházi határban fog lefolyni, a második ujmajorban, a harmadik Pusztaszeren, a negyedik végül Homokon. Mivel hogy a ritka vendég személyének látására a szokottnál nagyobb érdeklődőre lehet számítani, a csendőrséget is jobban összpontosították a vadászterületeken, hogy a rend föntartása ezuton is biztosítva legyen. Mi úgy ismerjük népünket, hogy ily alkalmakkor elég figyelmes és rendtartó, tehát biztosra vehető, hogy a csend és rend őreinek kevés dolguk fog akadni.

— **Mindszentiek az őgrófnál.** Mint tudjuk, mintegy 50 polgártársunk kisebb-nagyobb bérleteket nyert az őgrófi uradalomtól az alsóányási réten. Az új bérlők, fölhasználva az őgrófi családnak mostani itt időzését, elhatározták, hogy átrándulnak Pusztaszerre s megköszönik előszóval a földesúr jóságát. Tegnap, szombaton, kora reggel vonultak ki hosszú kocsisorban a pusztaszeri kastélyhoz, ahol az őgróf úr ezidőleg tartózkodik. Miután ez az akció befejezése a községi képviselőtestület néhány év előtti azon elhatározásának, hogy a község lakossága részére kisebb föld bérleteket kérelmez az uradalomtól, azért az ezen alapon bérletet kapott kisgazdák a község előljáróságát kérték meg küldöttségük vezetésére. Így Veres Sándor bíró és Koncz Lajos jegyző vezették a bérlőket az őgróf úr elé.

A nemeslelkű földesur szívesen fogadta a hozzá fáradtakat. Láthatólag meghatotta az egyszerű emberek őszinte vonzalma, akik a legjobb reményekkel sorakoztak bérlői közé, hogy ott boldogulásukat megjeljék. Kifejezést adott az őgróf abbeli óhajának, hogy fáradságukat a legfényesebb siker kísérje, mert ő mindig örül annak, ha bérlői előre haladnak. De figyelmükbe ajánlja, hogy a nekik adott — némely részben szűz földek — csak akkor lesznek hálásak, ha művelőik tőlük a trágyát, műnkát, szorgalmat még nem vonják. Az ő és családja boldogságának kiegészítő része az a tudat, hogy a jelen volt s bemutatott fia: Alfonz majoresco ugyanezen letelepedett családok leszármazóit fogja késő öregségében is ott találni. Kérte a küldöttség tagjait, hogy legyenek családjához mindig bizalommal. Az egyetértés a kölcsönös boldoguláshoz vezet. Majd érdeklődött a küszöbön álló tisztújítás iránt s kijelenté, hogy a maga részéről is örülné, ha a nép bizalma újból jelenlegi bírāja felé fordulna. Ő kénytelen megvallani, hogy egyedül a Veres Sándorral mult év tavaszán előszóval megejtett tárgyalásnak tulajdoníthatják a bérlet létrejöttét, egyedül ő terelte a tárgyalást célhoz vezető útra. A szép számú küldöttség élénken megéljenezte az őgrófkot s a legszebb emlékek távoztak a földesur hajlékából.

— **Alakuló községi közgyűlés.** Tary István járási főszolgabíró elnökle alatt alakult meg e hó 9-én délelőtt 11 órakor Mindszenti község képviselőtestülete 1909. év január elsejétől fogva, illetve már az előljáróság választástól kezdődőleg. — A képviselőtestület a következő tagokból fog állani: Virilisek: Őgróf Pallavicini Sándor, Weisz Simon, Vigh Gyula, Ádász János, Kádár Szilveszter, Kertész Mór, Büchler Gábor, Schwartz Lipót, ifj. Szilágyi Ferenc. Veres Sándor, Fekete Gyula, Keresztes Ferenc, Szécsényi Lukács, Diamant Vilmos, Wimmer Béla, Korom Flór János, Ambrus Ambrus, Csernák János, Gémes György, Bozó Ambrus Pál; választottak: Gelsy Péter, Baksay József, Braun Eberhardt, Mihály János, Pap Lajos, Szabó Mihály, Kis Flórián, Gyovai Péter, Ambrus János, Gyovay Bernát ifj., Korom Gáspár, Baksay Illés, Szabó János, Nepper Lajos, Wimmer Károly, Keresztes Áron, Bozó Balázs, Bozó Tóbiás Kálmán, Lantos Lukács, Pálinkó István. Ezekon kívül pedig az előljáróság megszokott tagjai.

— **Küszöbön a tisztújítás.** Mint lapunk mult számában megírtuk, a járási főszolgabíró e hó 19-ére tűzte ki az előljáróság választásának határnapját. A tisztviselők választására véleményünket már régen megmondottuk s most csak azt jegyezzük meg, hogy ma vasárnap délelőtt, nagymise után Keresztes Ferenc vendéglőjében előljáróságjelölés lesz.

— **Vadászati jog árverés.** E hó 9-én tartotta meg az előljáróság a községi vadászterületek árverését. Bérlők lettek: az I. vadászterületre Korom F. János évi 65 koronával; a II. sz. területre Korom Flór János évi 61 koronával; a III. sz. területre a mindszenti vadásztársaság évi 186 koronával. — Egy év előtt ugyanezen területek összesen 708 koronáért lettek értékesítve, tehát a mostan elért 437 korona haszonbér 271 koronával kevesebb évi jövedelmet jelent a község kárára. Szó sincs róla, a tavaly elért árak kissé túlhajtottak voltak, hihetőleg azért is igyekezett a bérlők egy része oda hatni, hogy a szerződések megsemmisíttessenek. Ezuttal talán egészségesebb alapon fognak nyugodni a szerződések, amelyeket a mai napra összehívott közgyűlés lesz hivatva jóváhagyni. — Jóllehet — mint fölhegygyel hallottuk — a III. és IV. területek bérlői ezuttal nem tennének óvást az ellen, ha az árverés eredménye jóvá nem hagyatnék, mert a haszonbéreket ismét magasnak találják, amelyeket csak az árverés hevében szokás és lehet elérni.

— **Vizvezetékük ügye.** E hó 7-én gyűlt össze a vizvezetési érdekeltség végrehajtó bizottsága, hogy a vállalkozó Pálfy Testvérek cég megbízottjától a vezetékét átvegye. Megtekintette a bizottság az egész csővezetékét, azonban ennek befejeztével arra a meggyőződésre jutott, hogy a vizvezeték nem vehető át a vállalkozótól azon okon, mivel hogy még nincs készen s főképp azért, mert a szerződésben kikötött generálpróba nem volt vállalkozók által előkészítve s így nem is volt megtartható. Kifogások is emeltettek oly irányban, hogy a viz az egyes szakaszok végpontjain nem folyik a minimális mennyiségben. De e tekintetben még nem történt megállapodás. Egyszerűen arra a kijelítésre szorítkozik a bizottság, hogy az átvételbe nem bocsátkozhatik előbb, mint akkor, amikor ahhoz az előfeltételek meglesznek. Vállalkozó megbízottja megígérte, hogy e hó 14-ére a vállalat tárgyát rendbe szedi s ez alapon a vezeték próbája is ugyanakkor meg lesz tartható. Mondhatjuk, a közönség igen érdeklődik a lebonyolítás iránt, mivel a vizszolgáltatás körül egyes felek részéről számottevő panasza merült föl. Kívánatos lenne, ha minden érdekelt egyformán kielégíthető volna. Tartozik evvel a vállalat önmagának is.

— **Vadász-szenvedély.** Soha nem szült jót, ha a munkásnép egyes tagjai a vadászati szenvedély rabjai lettek. Sajnos, Mindszenten mindig voltak olyanok, akik nem bírtak maguknak ellenállni s ráléptek a vadászati szenvedély mezejére. Ugyannyira, hogyha nem volt vadászterület, hát másként iparkodtak magukon segíteni, de vadászniok muszáj volt. Így keletkeztek a köztük és a hatóságok közötti összeütközések. Saját vadászterületet óhajtott szerezni egyik polgártársunk is, a héten lefolyt árverezés alkalmából. Azonban nem sikerült. Elment tehát a vadásztársasághoz s megkérte azt, hogy engedné át neki a társasági bérlet egyik jelentéktelen területét, a falu és Tisza közötti „Horgolat“ nevű dűllöt. Természetes hogy a társaság nem engedte át a kívánt területet mert nem engedhette már csak azért sem, mivel albérletbe adnia nem is volna szabad,

de azért sem, mivel kis puskást a saját köpönyege alatt nem ereszthetne az uradalmi kimélt területek közvetlen szomszédságába. Persze a kérelmező magyar ezt az okoskodást nem akarta megérteni. Avagy talán nagyon is megértette? . . .

— **Értesítés.** A „Mindszenti Önszegélyző Szövetkezet“ a folyó évi november hó 8-án megtartott rendkívüli gyűlés felhatalmazása s az alapszabályok 12. §-a értelmében az 1909—1914. évre új ciklust nyitott. Miután végre a többször megválasztott igazgatóság a kistakarék ügyeinek vezetését átvehette, első kötelessége volt, hogy biztosítsa az új ciklus megnyitását. E célból aláírási ivateket bocsátott ki, melyek a jelenlegi igazgatóság és felügyelőbizottság tagjainál vannak. Azért mindazok, kik nem hallgatva semmi félremagyarázásra és lebeszélésre, továbbra is kívánják önzetlenül támogatni a kistakarék ügyét, forduljanak egész bizalommal előjegyzéseikkel az igazgatósághoz. A mai naptól kezdve már a hivatalos helyiségben lehet az új ciklusra előjegyezni. Az igazgatóság.

— **Mindnyájunknak kell néha egy erősítőszert,** mert a folytonos munka fárasztó. Kitűnő erősítő szernek bizonyult a „Scott-féle Emulsió“ mely főleg csukamáj-olajból áll, csak hogy igen jó ízű és a leggyengébb gyomor is könnyen emésztheti. A „Scott-féle Emulsió“ minden gyógyszerárban kapható.

— **Kedélyes estély.** A Mindszenti Építő-és Ács munkások ma, vasárnap este Dobos István vendéglői helyiségében jótanácsú kedélyes estélyt rendeznek, melynek műsora a következő: A 80-as szám. Képek az életből a nép számára. Személyek: Az aggasztán: Sebestyén Illés, A gyermek: Durtzik Lajos, Az asszony: Danicska Mariska k. a., Első fogoly: Sebestyén János, Második fogoly Szalma Sándor, Egy katona: Borsi Imre, A kapus: Durtzik János. Mátyás diák. Vigjáték egy felvonásban, Kisfaludy Károlytól. Személyek: Upor László főispán: Kovács József, Túrú Márton. Öregbíró: Ménessi Dezső, Örszike, leánya: Tóth Mariska k. a., Kántor: Pölös Mihály, Kisbíró: Mészáros József, Mátyás diák: Fülöp János, Egy paraszt: Gál József. Több ur, vadászok és nép. Történet egy faluban a Bakony szélén. Helyárak: 1-ső 2 sorban 1 kor., II-ik hely 60 fillér. Jegyek előre válthatók: Dobos István vendéglőjében és Horváth Antal papirkereskedésében. Kezdet este fél 8 órakor. Ezen kedélyes estélyre külön meghívók nem bocsátatnak ki. — Mint a fenti műsorból bátran következtetni lehet, a kedélyes estély sikere nem fog elmaradni. Kívánjuk is, hogy az építő-és ács munkások estélye jól sikerüljön, annyival is inkább, mert a derék ifjak a tiszta jövedelemnek felét saját könyvtáruk gyarapítására, másik felét pedig szegény iskolás gyermekek fölruházására fordítják. Maga a kitűzött nemes cél is megérdemli a legteljesebb pártolást. Mint értesülünk, a fenti ifjak minden hónapban rendeznek hasonló kedélyes estélyt, persze mindig más műsorról. Adja Isten, hogy eredményes legyen fáradozásuk.

— **Milyen idő lesz?** Meteor írja erről a következőket: A télies jellegű időjárás a december 14—15-ki csomópont hatáskörében várhatjuk, havazással, amit követőleg 20-ka körül a hideg emelkedik. A 23-ki csomópont hatáskörében újból hóesés lesz melyet enyhébb idő követ, míg a 26-ki csomópont újra hideg vagy változó jellegű időjárást hoz.

— **Vadászkaland.** Dinics Károly járási számvevő vadászostönét követve, e hó 10-én délelőtt kinézett puskájával a Kurcarétre. A vadásztársaság által bérelt terület határán két alakot látott fölbukanni, akik nyulászatba voltak elmélyedve. Mivel a társaság által

bérelt területen az orvadászat már amugy is elharapózott, Dinics észrevétlenül igyekezett a látott egyének közelébe jutni, ami a leereszkedett köd ótalma alatt sikerült is neki. Éppen egy tapsifülesre lőtt az egyik vadász, midőn közelébe toppant. Lőn nagy meglepetés, különösen amikor egymást bemutatás nélkül is megismerték. Sz. F. polgártárs volt a meglepett, aki a vadászterületet megtévesztette. Mihamar tisztába jöven egymással, Dinics bejelenté igényét az orvul használt fegyverre s rövid idő múltán már két fegyverrel ballagott a falu felé. Mig az egyik vadászszal tárgyalt Dinics, addig a másik elhagyta a társaság területét, de sikerült őt is tisztán fölismerni egyik ismert polgártársunk személyében. Dinics Károly a fegyvert a társaság elnökének szolgáltatta át a további eljárás céljából. Mielőtt azonban erre került volna a sor, előkerült a fegyver gazdája s kimenteni igyekezett magát, mert hogy az üldözött nyul idegen területre csábitotta. A jólelkűségéről ismert elnök szintén készsággal hagyta magát elcsábitani a kedélyesség terére s elfogadta a mozgató okot mentésül, minek eredményeként az imént elkobozott fegyver csakhamar régi gazdája vállán hagyta el az elnöki bíróság teremt. Kívánatos volna, ha a gyakorolt nagylelkűségnek fogamatja is lenne. A másik megtévedt vadász ellen megtépett-é azóta a megtorló lépés, arról hallgat a krónika.

Vérszegénység

ellensúlyozásul tessék SCOTT-féle Emulsiót használni, a mely a vért gazdagítja és a test husát szilárdná és egészségessé teszi.

A Scott-féle Emulsió

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjegyét — a halászt — kérjük figyelembe venni.

egyaránt hatásos fiatalnak és öregnek. A gyors javulás meglep és kielégít.

Próbálják meg

és meg fognak erről győződni, mint ahogy ezren és ezren győződtek meg róla az utolsó 32 év lefolyása alatt.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 f.

Kapható minden gyógyszerárban.

Irodalom.

— „A házorvos“ című népszerű egészségügyi folyóirat most megjelent 36 oldalra terjedő karácsonyi száma egész sorozatát hozza az általános higiénia körébe vágó közérdekű és tanulságos cikkeknek. Dr. Preisich közokmányi főorvosnak „A Vörhenyjárványról“, Dr. Kovács Aladárnak „A tüdőbetegket gondozó intézetekről“, Dr. Schwartz Gusztávnak „A postai alkalmazottak egészségügyi viszonyairól“, Dr. Bródi Miksának „A szabók higiénijéről“, Dr. Kemény Ignác törzsorvosnak „A gyermekek nemi felvilágosításáról“, stb. stb. irt nagyérdékű értekezési, nemkülönben Abádi Imre tárcája „Emberek között“, Gyulai György Károly tanár, közegészségi író tanulságos cikkei, Dr. Luigi Barzetti olasz orvosnak „A felesleges vakbél“ címen irt pompás karcolata, továbbá a nagyszámu különösen tanulságos. „Apróságok“ igazán érdekessé teszik a mindjobban jobban terjedő lapot, melyet mi is melegen ajánlunk olvasóink b. figyelmébe annál is inkább, mivel a lap előfizetési ára egy évre 2 korona 40 fillér, tehát olyan csekély összeg, melyet a szerényebb vagyoni viszonyok között élő ember is könnyen nélkülözhet és amely sehogysém áll arányban a lap szellemi tartalmával. „A Háziorvos“ szerkesztője és kiadónivatala: Budapest. VI., Andrássy ut 27. sz. alatt van, ahova az előfizetések beküldendők.

Közgazdaság.

Hetipiac.

Búza	24.00
Rozs	19.00
Árpa	16.00
Tengeri	15.00
Zab	15.00

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1908

BIOSKOP

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség szives tudomására adni, hogy ma, vasárnap este a Bertók-féle vendéglő nagytermében

Családias jellegű nagy
Mozgófénykép-előadást
tartunk.

Előadás kezdete este fél 8 órakor.

MŰSOR:

- 1) Egy automobilvezető bemutatása
- 2) A zsugori.
- 3) Tíz menyasszony, egy vőlegény.
- 4) Mikor az uraság kirándul.
- 5) Lakodalom kerékpáron.
- 6) A cigányélet
- 7) Egy ur, aki nem pirul.
- 8) Elveszett a cvikkerem.

Belépti díj: I-ső hely 80 fill., II-ik hely 60 fill., III-ik hely 40 fill., IV-ik hely 30 fillér. Gyermekeknek félhelyárak!

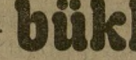
Számos látogatást kér

A BIOSKOP-VÁLLALAT.

Fényképek

modern, művészi kidolgozással, jutányos áron készülnek Horváthné fényképészeti műtermében Vasár- és ünnepnapokon fűtött műterem.

Tüzifa!!

Elsőrendű
  bükkhasáb

ölenkint 34 korona

Akinek nincs kocsija, ugyanebben az árban házához
:: is szállítom ::

:: Tisztelettel ::

BAKSAY JÓZSEF

fakereskedő.

Karácsonyra Ujévre

Csillogó karácsonyfadíszek a leggyönyörűbb összeállításban; izzó mécsesek, lámpások, fönixüveg-díszek, betlehemek, harangjátékok, nagy angyalfejek, gyertyák, angyalhajak, ezüstgirlandok, aranyfüstök stb. stb.

Levélpapírok mappákban és izléses dobozokban. Csakis a legszebb ajándékok! Levelezési kártyák, Zárt levelezőlapok!

Képeskönyvek, ifjusági iratok mindkét nembeli ifjuság számára, — egyszerű és díszes kötésben. Kis gyermekek részére elszakíthatlan képeskönyvek

Íróasztalkészletek tintatartók, levélnehezékek üvegből és fémből, levéltartók és mérők, bélyegnedvesítők, finom tollszekrények, acél vonalzó, itatóhengerek, jegyzetkönyvek nagy választékban, bélyegzőkészletek, tollállványok, irodai enyvek stb.

Fali dísznaptárak naponta leszakítható tömbbel, a lehető legszebb és legmodernebb mintákban. Mikszáth-almanach Kincses kalendárium, úgyszintén mindenféle népies kiadású naptárak

Karácsonyi képeslevelezőlapok a sokszorosító ipar remekei, rendkívül szép és kedvelt mintákban. Nagy raktár kézzel festett, valódi fényes bromézüst kártyákban. Folyton a legszebb ajándékok!

Névjegyek elsőrangú könyvnyomdai, úgyszintén litográfiai kivitelben, minden kívánalomnak megfelelőleg. Gyors szállítás!

Nagy raktár és legolcsóbb beszerzési forrás papírárunkban.

Horváth Antal papírkereskedése, Mindszent